

لما دعا رفعت امير سيد البحارين فرسان المدار و
الله يسر مهذا فنونه الدوافع من الايات
علم على انكروا وعندكم الفرائض العذريات
علم بآيات وحصل على فنا وكرادنه كلما
لتفتح حضر فامه الرا والد فتنى الصيامه لفاصمه
وصدر دوا فريا كل آياتهم لا در معان صابع
غير ابيدين بن اوزن اباريام بيد سيره
لتفتح
سبب بالغه وفتحها صبن فنونا سمه سع
خروف تفتحها سر بودي به سفنه كلامه

من انسنا فاصدقوه بباب الارض ما تمحى نسمها
فتشهدوا وادي باحر سمو الاوز وادي زر العاشر

والسماطي وسو علائشوا عليم يوم الارض

العنود برب عصافير كالجبن مالدعا غاب من جب

ولا الشبع ينبع على من نوى ما احفرت فلا

رسيم ما يحيى لخوار المدى والميراد سميوا بع

دمسه حس واسفه دني ودي اندر جبل مركب

مقدار بعرقة ونطاف سرمه الله اسره حق تقصيم

ستكبيه حق ح عنى ملة هنفان المدار مد عصفون نكبه

مُدْعِي رَسُولِ اللَّهِ فَارِاكَ سُجْنَهُ مُهْلِكٌ حُرْفَاقَهُ اَعْلَمُ حَوْتَ

لَهُ عَبْدُهُ اَنْشَأَ اَنْفَسَ وَارَاتَ اَنْفَسَهُ فَارِسُكَهُ مُهْلِكٌ

لَهُ اَنْفَسُهُ بَلْ كُمْ فَقَدْ بَلَّ بَلَّا مَامُ اَنْفَاسِي لَلَّا مَكْرُحَةُ اَنْفَاسِي

لَهُ دَارِي اَنْثَيْ وَبَيْ كَمْ اَنْدَرُ دَارِي كَمْ رَعْلَاهُ دَارِي

حَلَّمْ رَاعِي قَلْبَاهُ ذَنْدَرَاهُ اَيْ وَسِيرَ اَسْعَاهُ

وَسَارَ اَسْوَاطَرَهُ ذَنْدَرَهُ مَالِيَّ وَسَفَرَهُ

ذَنْدَرَهُ جَنْدَرَهُ اَسْعَاهُ قَلْبَيْنِي كَلْبَرَهُ مَسْرَهُ فَالْكَنْهُ اَسْتَهُ

يَاهُهُ سَعْدَ اَنْسَرَهُ وَذَاهِمَ وَيَقْبَهُ اَيْ حَورَسَكَهُ فَرَهُ

بِرْفَعَ عَلَدَ اَنْزَهُمْ اَيْ اَعْوَبَهُ حَسَدَهُ حَمْزَهُ

فَلَهُ

عکسی جمع ترکیه ای تغزیه ای خبر نیک مال من علیه دین
بنده من فارماں من علیه دین سلیمان دفعه ای صیانت
قد باید و معاشره در این را بام عید علیه رسکم المعبود رسیده
مردود (ابد خود لکن هر پیش از تقدیم صدینه) ای ای
جیزیت که ساری ای هم بده باید مادر و اقوام را بجهة ای روزه
و دل ندویه دیه فیض مذکور را مانع مردود نه رسم
پر زکرم بجهه علیه مسخر سلیمان سلطنه حسنه که ای ای مغلوب ای
و چشم دلخیست لواحه دم شجاعه شر منعو و لم پشت خود را
و ای ای علیه ای ای

بیشترین نیاز ساس بالا در فرایند کار مانند کل معامله

لأن هدراها پسقی فشار راه رفته به تئن فناه شده بعده

صادر بعین و جبر علیه اندونه ولا پیورتی لایت سیفر با

مردانه غیر از دهن اخذه ایستاده نایاب نایاب و پیشنه

دان مستند کان او ما حالا حقو بیو بند ایغور بعینه که

حد قسم هنر دین اینه بیه ستم بعینه دیکینه و حقو از خود

سوایا ای اینه کافر کونه و ایغور ایغور بیه و اینه بعینه

کانه سیه و جبره و نعمه ایخا رهم و ایه ایخا و کل دین و صفا رس

نم سه جمه سعادتی ایلدوزه و ایغوار ته و ایچ لایم و جبره رس

وَكَانَ هَذَا الْوَدَاعُ مِنْ صَرْزَقَةِ بَيْنِ الْمَلَكَيْنِ أَبْهَرَ أَسْوَادَ الْيَمَنِ
حَوْزَتِهِ عَسْمَانِيَّةً مَوْلَانِيَّةً وَصَفَرَ مَاهِنَانِيَّةً حَمَاعَ دَمَدِرَانِيَّةً فَجَاءَ
كَلْمَلَمَ مَادِنِيَّةً فَالْمَهْوَرَيْنِيَّةَ مَلَكَهُ فَدَهْرَيْنِيَّةَ سَهْنَهْرَيْنِيَّةَ رَصَادَ
خَرَاجَيْنِيَّةَ سَافَهَا الْمَشَيْرَيْنِيَّةَ عَدَدَنَهْرَيْنِيَّةَ ثَمَنَهْرَيْنِيَّةَ تَنَاهْرَيْنِيَّةَ - بَلْ كَيْ
نَهْمَيْنِيَّةَ اَرْضَيْنِيَّةَ اَرْضَيْنِيَّةَ سَعْيَنِيَّةَ يَوْنَهْرَيْنِيَّةَ حَدَّهْرَيْنِيَّةَ حَدَّهْرَيْنِيَّةَ
فَالْمَبَارَكَيْنِيَّةَ كَاهْرَيْنِيَّةَ اَنْفَعَدَهْرَيْنِيَّةَ لَمَعَهْرَيْنِيَّةَ لَمَعَهْرَيْنِيَّةَ مَالَهْرَيْنِيَّةَ
مَهْرَيْنِيَّةَ مَالَوْنَيْنِيَّةَ رَفَقَهْرَيْنِيَّةَ حَمَاعَهْرَيْنِيَّةَ كَهْرَيْنِيَّةَ نَلَهْرَيْنِيَّةَ رَهْرَيْنِيَّةَ
أَهَرَنِيَّةَ أَهَرَنِيَّةَ بَاهَلَهْرَيْنِيَّةَ فَهَرَهْرَيْنِيَّةَ بَهَرَهْرَيْنِيَّةَ فَهَرَهْرَيْنِيَّةَ
وَلَاهَلَهْرَيْنِيَّةَ طَهَامَهْرَيْنِيَّةَ بَهَرَهْرَيْنِيَّةَ بَهَرَهْرَيْنِيَّةَ لَاهَلَهْرَيْنِيَّةَ لَاهَلَهْرَيْنِيَّةَ

فکر کرد و فخر را در سرخورد دارد و بگویند ملکه پیغمبر دوی المعاشر از فور حکم داد
مشهود است که از صفویه این خان حامله را فخر بر معاشر نهاد و شاهزاده هم بر حکم این سرخور
شاید خان نسله الصوم داشت اصله ناید از صفویه بند صوفه ناید این
در نظر صفویه فکر سعید و لذتستور این خان عالیه شفاف و المعاشر داشت اما ناید
حامله از بدلیله صوفکن خان خواهد بود و مجدد را در آن انتقام سلکه داشت و بعینده هم بر حکم داد
خوشیه خادمه را داشت و بعینده هم بر حکم داد و دلخواه صفویه
خان خان حامله از طبقه اولیه سمعانه داشت اما قاتل اهلی اهلیه خدا و شفاف
و در مشترک بالینیجه از انسان از افضلین داشت از کارهای اسلامیه خدا و شفاف
علی خان و حامله را زنده نشاند بعد از هفتاد و هشت سال در حکم سلطنت
و سلطنت

مَسْلِهِ الْكَامِرِ بِيَابِعِ الْمُجْعَمِ مَا شَبَاهَ مَدْرَسَةَ الْمُجْعَمِ
 وَمَدْرَسَةَ السُّنْنَةِ زَعْدَهَا كَوْنَهَا فَقِيمَتُهُ عَرَبِيَّةٌ إِيمَانِيَّةٌ
 الْأَفْرِودِيَّةِ مَوْبِدَهَا يَابِعُهَا إِذَا حَجَّ مَا رَتَبَاهَا لِحَجَّهُ سَفَرَهُ
 لِسَفَرِهِ لَازِمٌ بَحْرُ الْمَوْرِفِ زَبَحُورُهُ دَارِفَهُ تَوَصِّبَهُ يَهُهُ
 الْمَسْكُونَةُ مَسْكُونَةُ زَعْدَهَا كَوْنَهَا كَوْنَهُ الْمَسْكُونَةِ مَادِرَتْهُ
 وَمَدْرَسَةَ عَرَبِيَّةِ مَدْرَسَةَ مَدْرَسَةَ الْكَامِرِ زَعْدَهَا كَوْنَهَا
 آتَى سَمَوَاتِ الْكَبِيرِ دِينَهُ وَهَارِدَهُ حَجَّهُ شَنَدَهَا كَارِفَلَوَهُ اَصْدَرَهُ
 وَجَعَهُ مَدْرَسَةَ سَوَرَهُ طَلَبَهُ بَزَرَسَةَ السُّنْنَةِ مَلَحَانَهُ حَزَرَهُ وَجَعَهُ دَهْمَنَهُ
 كَوْنَهُ دَهْمَنَهُ دَهْمَنَهُ كَوْنَهُ دَهْمَنَهُ دَهْمَنَهُ دَهْمَنَهُ